

følge Ministeren, giver ham en Reprimande ved at sætte dette „snaest mulig“ ind i Dagsordenen, kan det naturligvis ikke være mig eller det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ubehageligt. Vi kunne fuldt ud slutte os til Dagsordenen for saa vidt. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte sig for øvrigt paa en Maade, som gjorde det lidt uklart, hvad der egentlig menes med dette „snaest mulig“, idet det ærede Medlem sagde noget om, at den militære Straffelovskommission var nu færdig, og mærkelig nok fandt han deri Anledning til at mene, at der ikke lige straks kunde komme et Forslag til en Reform af den militære Retspleje. Det er en mærkelig Grund. En anden Grund var, at Forsvarskommissionen nu sidder. Ja, Forsvarskommissionen, den sidder, og den synes at sidde i Vejen for alt, hvad den i Virkeligheden burde tjene til at fremme. Men de Grunde, som det ærede Medlem der paapegede, ere i sig selv svage, og jeg haaber, at de svinde ganske bort overfor det Udtryk, som er valgt i selve Dagsordenen: „snaest mulig“, og idet vi holde os til dette Udtryk i Dagsordenen, kunne vi for saa vidt stemme for den.

Jeg har for øvrigt nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), som førte Ordet paa Flertallets Vegne. Det ærede Medlem sagde, at Dommen muligvis vilde være bleven lige saa haard under en anden Retspleje. Jeg skal indrømme denne Mulighed, det er endog muligt, at den under en anden Retspleje kunde være bleven haardere endnu, men det er efter min Mening ikke det, det drejer sig om. Man har ganske sikkert Eksempler paa, at en Appellinstans i militære Retssager, i hvilken der er civile Elementer, har dømt strengere end de militære Dommere i første Instans, men det er ikke det, det gælder: at Straffen altid skal være mild. Vi protestere ikke imod, at Straffen bliver haard, hvor den trænger til at blive haard, men vi ere imod, at Retsplejen er af en saadan Beskaffenhed, at den ikke giver Betyggelse for, at der har fundet en alsidig Undersøgelse af Sagen Sted. Hvis der havde fundet en alsidig Undersøgelse af Sagen Sted, er det muligt, at ikke alene de Personer, der nu bleve straffede, havde faaet deres Straf, men at der ogsaa var blevet oplyst grove Forseelser hos andre, saa at disse andre ogsaa vare bleven fremdragne og straffede. Det ærede Medlem for Løvel sagde lige over for mig, at Raaheden er ingen Und-

skyldning for de tre, hvis Raaheder her ere fremdragne. Meget rigtigt. I den Raahed, som disse tre have lagt for Dagen, har jeg ikke set en Undskyldning for disse Personer, men jeg har deri fundet et Anklagemoment lige over for de Folk, som have Kommandoen og Ledelsen paa den Kaserne, hvor disse Raaheder foregaa. Det er klart, at der paahviler den, der har Kommandoen paa en Kaserne, et stort Ansvar, naar Forholdene ere saadanne, at paa en Belægningsstue, hvor Mandskabet skal ligge og sove, skal det ordentlige Mandskab være nødsaget til at finde sig i saadanne Ekscesser, som at nogle Personer sidde og drikke flere Potter Brændevin og flere Pægle Bitter; sidde der og støje og føre fuld Mands Tale, fylde Luften med Brændevinsos, og hvad dermed følger. Det er et Forhold, som ikke paa nogen Maade burde kunne finde Sted paa en Kaserne, og Ansvar for, at det finder Sted, paahviler de Folk, som have at sørge for Ordenens Opretholdelse paa Kasernen.

Jeg skal paa dette Punkt i mine Udtalelser vende mig et Øjeblik til det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn), som i Gaar tillod sig at drage min private Livsførelse ind i Debatten. Jeg skulde dog have troet, at hvad jeg sætter paa mit Spisebord, naar jeg har Gæster i mit private Hjem, var en Ting, som var den offentlige Debat her i Salen uvedkommende. Jeg har ikke blandet Afholdssagen ind i Politik. Jeg har kun bragt den højtærede Forsvarsminister en Tak, fordi han saa smukt talte mod Brændevinsdrikkeriet, og det kunde ikke paa nogen Maade give det ærede Medlem for Odder Anledning til at blande sig i min private Livsførelse. Han beskyldte mig for, at jeg byder stærke Drikke. Jeg skulde dog mene, at jeg havde Lov til, naar jeg ser Gæster i mit private Hjem, mine Slægtninge og mine private Venner, uanset hvad det ærede Medlem for Odder mener derom, at sætte Vin paa Bordet for dem. Jeg er saa lykkelig, at der indenfor min private Omgangskreds, skønt der ganske vist er faa Afholdsmænd, slet ingen er, der nyder berusende Drikke til Overmaal, og det ærede Medlem for Odder kan spare sin Forargelse fuldkommen paa dette Punkt.

Jeg har udenfor den offentlige Debat stemplet det ærede Medlems Opræden overfor mig i dette Tilfælde med et Ord, som er uparlamentarisk, og som jeg derfor ikke skal gentage her, men som jeg fastholder er en fuldkommen adækvat Beteg-